

De Verborgen Geschiedenis van Vers Veertig — Nummer Twintig

Het tweede wee - Deel zeven - Ezechiël

Jeff Pippenger

2026-07-29

Het is een aanvaardbare bijbelse opvatting om de profeet Ezechiël in zijn openingsverzen als dertig jaar oud te beschouwen.

En het geschiedde in het dertigste jaar, in de vierde maand, op de vijfde dag van de maand, toen ik te midden van de ballingen was aan de rivier de Kebar, dat de hemelen geopend werden en ik gezichten Gods zag. Op de vijfde dag van de maand, dat was het vijfde jaar van de gevangenschap van koning Jojachin, kwam het woord des HEEREN uitdrukkelijk tot Ezechiël, de priester, de zoon van Buzi, in het land der Chaldeeën, aan de rivier de Kebar; en de hand des HEEREN was daar op hem. Ezechiël 1:1–3.

Sommigen menen dat „het dertigste jaar” berust op een specifieke jubeljaarcyclus, die begon met koning Josia en eindigde met vers één van hoofdstuk veertig.

In het vijfentwintigste jaar van onze gevangenschap, aan het begin van het jaar, op de tiende dag van de maand, in het veertiende jaar nadat de stad was geslagen, was de hand des Heeren op diezelfde dag op mij, en Hij bracht mij daarheen. Ezechiël 40:1.

Bijbelse chronologen dateren vers één van hoofdstuk veertig op 28 april of op 22 oktober 573 v.Chr. Alle profeten duiden de laatste dagen aan, zodat de najaarsdatum van 22 oktober 573 v.Chr. de omegadatum is van een lijn die vijftig jaar eerder begon bij wat „Josia’s Grote Pascha” wordt genoemd, op 5 mei 622 v.Chr.

Het getal dertig is een symbool van de priesters, die dertig jaar oud moesten zijn wanneer zij hun dienst begonnen. Of Ezechiël 1:1–3 nu de leeftijd van Ezechiël als dertig aanduidt, dan wel eenvoudig als een symbool van een priester waardoor hij eveneens als dertig jaar oud zou worden voorgesteld, in beide gevallen blijft de betekenis dezelfde. Indien de dertig jaar van vers 1, zoals anderen menen, het dertigste jaar sinds Josia’s Grote Pascha in 622 v.Chr. vertegenwoordigen, zijn de profetische implicaties nog steeds dezelfde.

Josia betekent „fundament”, en zijn grote Pascha luidde een jubeljaarperiode in die eindigde op 22 oktober, op de Grote Verzoendag van 573 v.Chr. De „jubeljaarlijn” van Josia tot 22 oktober stemt overeen met de geschiedenis van 1840 tot 1844. De fundamente van 1840 werden vertegenwoordigd door koning Josia en ook door Josiah Litch. 22 oktober werd vertegenwoordigd doordat de hoorn van de jubeljaarbazuin werd geblazen samen met de hoorn van de Grote Verzoendag.

En gij zult u zeven sabbatten van jaren tellen, zevenmaal zeven jaren; en de tijd van de zeven sabbatten van jaren zal u negenveertig jaren zijn. Dan zult gij op de tiende dag van de

zevende maand de bazuin van het jubeljaar doen klinken; op de verzoendag zult gij de bazuin doen klinken door heel uw land. Leviticus 25:8, 9.

Ezechiël is geplaatst binnen de Jubileumlijn van koning Josia tot 22 oktober, een lijn die de eerste en de tweede engel van Openbaring tien vertegenwoordigt, van 1840 tot 1844. Ezechiël vertegenwoordigt de Millerieten van de eerste en de tweede engel en de honderdvierenveertigduizend van de derde engel. Ezechiël vertegenwoordigt het priesterschap van de honderdvierenveertigduizend, maar zijn voornaamste profetische kenmerk is dat hij een profeet is.

Profeet, Priester en Koning

Er zijn drie bijbelse personen die op dertigjarige leeftijd hun dienst begonnen. Naast Ezechiël waren dat David en Jozef. Omdat zij allen op de leeftijd van dertig jaar hun dienst begonnen, zijn zij allen priesters. David is een symbool van de koning, Jozef is de priester en Ezechiël is de profeet in het drievoudige koninkrijk der heerlijkheid, dat bestaat uit een profeet, een priester en een koning.

Hoe wij de profeet Ezechiël ook als symbool mogen toepassen, hij is een priester, en wanneer hij wordt toegepast in de lijn van het jubeljaar vanaf Josia tot 22 oktober, is Ezechiël een priester die een priester zou vertegenwoordigen in de tijd van de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend, zoals voorafgeschaduwd door de geschiedenis van 1840 tot 1844 en van koning Josia tot 22 oktober 573 v.Chr.

Tweeëntwintig

De Bijbel maakt duidelijk dat Ezechiël tweeëntwintig jaar diende. „Tweeëntwintig” is een symbool van de honderd vierenveertigduizend, die het banier van de Godheid zijn, verenigd met de mensheid. In de geschiedenis die wordt voorgesteld door Josia's Pascha tot aan de Jubelviering van 22 oktober in hoofdstuk veertig, was Josia's Pascha een voorafschaduwing van het werk van Josiah Litch in 1838 en 1840. Dat werk bestond erin de tijdprofetieën van de eerste en tweede wee uiteen te zetten. Nu kan worden gezien dat de profetie van de eerste en tweede wee veel omvangrijker is dan de pioniers onderkennen.

Ezechiël noemt als bijbelse profeet in zijn geschriften meer specifieke data dan enige andere bijbelse auteur.

Ezechiël is de omega van de dag gelijk aan een jaar in de Bijbelse profetie. In het boek Numeri wordt de alfa-vermelding van het dag-jaarbeginsel voorgesteld bij de eerste opstand te Kades, die veertig jaar omzwerving in de woestijn teweegbracht. De laatste, of omega-opstand wordt door Ezechiël in hoofdstuk vier voorgesteld, wanneer Jeruzalem wordt verwoest.

Alfa

Naar het getal der dagen waarin gij het land verspied hebt, namelijk veertig dagen, voor elke dag een jaar, zult gij uw ongerechtigheden dragen, namelijk veertig jaren, en gij zult Mijn

verbreking der belofte kennen. Ik, de HEERE, heb het gesproken; voorzeker zal Ik dit doen aan deze gehele boze vergadering, die zich tegen Mij verzameld heeft: in deze woestijn zullen zij verteerd worden, en daar zullen zij sterven. Numeri 14:34, 35.

Omega

Ga ook op uw linkerzijde liggen, en leg daarop de ongerechtigheid van het huis Israëls; overeenkomstig het aantal dagen dat gij daarop zult liggen, zult gij hun ongerechtigheid dragen. Want Ik heb u de jaren van hun ongerechtigheid opgelegd, naar het aantal dagen, driehonderdnegentig dagen; zo zult gij de ongerechtigheid van het huis Israëls dragen. En wanneer gij die voleindigd hebt, zult gij opnieuw op uw rechterzijde liggen, en gij zult de ongerechtigheid van het huis van Juda dragen, veertig dagen: Ik heb u elke dag voor een jaar gesteld. Daarom zult gij uw aangezicht richten tegen de belegering van Jeruzalem, en uw arm zal ontbloot zijn, en gij zult daartegen profeteren. Ezechiël 4:4–7.

Kades en de verwoesting van Jeruzalem vertegenwoordigen de alfa- en omegaopstand en vertegenwoordigen het dag-voor-een-jaar-beginsel. Het „dag-voor-een-jaar-beginsel” was de voornaamste regel van de Millerieten en in de geschiedenis van 1840 tot 1844, zoals getypeerd in de Jubileumlijn van koning Josia tot 22 oktober. Ezechiël stelt meer dateringen vast dan enige andere profeet. Binnen de dateringen van Ezechiël wordt de lijn van het Jubeljaar geïdentificeerd, waardoor het getuigenis van Ezechiël rechtstreeks wordt verbonden met de geschiedenis van de eerste en de tweede engel, en daarna met de geschiedenis van de derde engel.

Samen met de „Jubeljaar-lijn” ligt Ezechiël driehonderdnegentig dagen op zijn zijde, daarna veertig dagen op zijn andere zijde. „Vierhonderddertig” is een symbool van de oude en de nieuwe verbonden, want Abrams verbondsbelofte van vierhonderd jaren van gevangenschap in Egypte vond de tweede getuige van dertig jaren bij de apostel Paulus. Samen verenigden Abram, (later Abraham) van ‘het oude’ en Saul, (later Paulus) van ‘het nieuwe’ hun getuigenissen om vierhonderddertig jaren vast te stellen als een symbool van het eeuwige verbond. „Driehonderdnegentig dagen” „zult gij de ongerechtigheid van het huis van Israël dragen.” „En” „gij zult de ongerechtigheid van het huis van Juda veertig dagen dragen.” Samen zijn de rechterzijde en de linkerzijde gelijk aan Abram en Paulus.

Het verbond was altijd gebaseerd op gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid—leven of dood. Het jaar-dagbeginsel in de Milleritische geschiedenis was een kwestie van leven of dood, en die geschiedenis werd door de eerste engel aangekondigd als het eeuwige evangelie. Het „evangelie” is een kwestie van leven of dood, en de toetssteen van leven of dood in de Milleritische geschiedenis werd geplaatst binnen de context van het beginsel dat een dag gelijkstaat aan een jaar. De voorspelling die de boodschap van de eerste engel kracht bijzette, was de profetie van de tweede wee van driehonderdeenennegentig jaar en vijftien dagen. Binnen de driehonderdnegentig dagen waarin Ezechiël op zijn linkerzijde lag, bevindt zich een illustratie van de tijdsprofetie van de tweede wee van driehonderdeenennegentig jaar en vijftien dagen. Er is profetisch onderscheidingsvermogen voor nodig om de profetie recht te verdelen, maar het is niets minder dan het voortgaande werk van de Leeuw uit de stam van Juda, Die de boodschap van de

middernachtsroep ontzegelt.

Ik stel dat Ezechiël moet worden beschouwd als een symbool van de honderd vierenveertigduizend, maar in de eerste plaats als een symbool van de gave van de Geest der Profetie, hetzij voorgesteld als een manifestatie van een profeet in de laatste dagen, hetzij als een manifestatie van het verbondsvolk dat het beginsel van de methodologie van regel op regel begrijpt.

Ik stel dat het licht dat Ezechiël werpt op de profetie van driehonderdeenennegentig jaren en vijftien dagen overeenstemt met de man met de stofborstel die de juwelen in de grotere kist werpt.

Ik stel dat het licht uit Ezechiël een wezenlijk element is van de sluitsteenboodschap, wanneer de tempel voltooid is.

Ezechiël bevindt zich op 22 oktober in vers één van hoofdstuk veertig, en daar wordt aan Ezechiël het visioen van de toekomstige tempel gegeven. Die tempel is de tempel van de honderdvierenvijftigduizend, waarvan Ezechiël een symbool van dat aantal is. Die groep zal twee beproevingen hebben doorstaan voordat zij de derde en beslissende lakmoesproef bereiken. Ezechiël wordt voorgesteld als iemand die zijn licht in de tempel ontvangt, en daarom vertegenwoordigt het licht dat hij voortbrengt als symbool het licht dat komt wanneer Gods volk het Allerheiligste binnengaat, in overeenstemming met Daniël hoofdstuk tien.

Het licht van de Openbaring van Jezus Christus, die ontzegeld is, wordt ontzegeld vlak voordat de genadetijd sluit.

En hij zeide tot mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet; want de tijd is nabij. Wie onrechtvaardig is, laat hem nog onrechtvaardig zijn; en wie verontreinigd is, laat hem nog verontreinigd zijn; en wie rechtvaardig is, laat hem nog rechtvaardig zijn; en wie heilig is, laat hem nog geheiligd zijn. Openbaring 22:10, 11.

De „tijd is nabij” vlak voordat de genadetijd in vers elf eindigt, en de Openbaring van Jezus Christus is daarom op dat tijdstip niet langer verzegeld, want „de tijd is nabij”.

De openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden; en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en te kennen gegeven aan Zijn dienstknecht Johannes; deze heeft getuigenis afgelegd van het Woord van God, en van het getuigenis van Jezus Christus, en van alles wat hij gezien heeft. Zalig is hij die leest, en zij die de woorden van deze profetie horen en bewaren hetgeen daarin geschreven staat; want de tijd is nabij. Openbaring 1:1–3.

De genadetijd voor het Laodiceïsche Zevendedagsadventisme sluit bij de zondagswet, en het adventisme wordt in hoofdstuk negen van Ezechiël voorgesteld als Jeruzalem. Daar ontvangen zij die zuchten en klagen over de gruwelen die in het land en in de kerk gedaan worden, het zegel. De verzegeling vindt plaats wanneer de oostenwinden van de islam de volken in beroering brengen, vlak voordat de genadetijd sluit. In hoofdstuk acht van Ezechiël komen de vier generaties van het adventisme tot hun voltooiing, waarbij de vierde generatie wordt gesymboliseerd door de vijftientwintig leiders die zich neerbuigen voor de zon.

Dat visioen werd op symbolische wijze gegeven één dag vóór de zondagswet, of vlak vóór het einde van de genadetijd, voorgesteld door zes, zes, zes.

En het geschiedde in het zesde jaar, in de zesde maand, op de vijfde dag van de maand, terwijl ik in mijn huis zat en de oudsten van Juda vóór mij zaten, dat daar de hand van de Heere HEERE op mij viel. Toen zag ik, en zie, een gedaante als het aanzien van vuur: van het aanzien van Zijn lendenen af naar beneden vuur, en van Zijn lendenen af naar boven als het aanzien van glans, als de kleur van barnsteen. En Hij strekte iets uit in de vorm van een hand en greep mij bij een lok van mijn hoofd; en de Geest hief mij op tussen de aarde en de hemel en bracht mij in gezichten Gods naar Jeruzalem, naar de ingang van de binnenste poort die naar het noorden ziet, waar de zetel was van het beeld der ijverzucht, dat tot ijverzucht verwekt. En zie, de heerlijkheid van de God van Israël was daar, overeenkomstig het gezicht dat ik in de vallei gezien had. Ezechiël 8:1–4.

Het visioen van het zesde jaar, de zesde maand en de vijfde dag kwam vlak vóór ‘666’, een symbool van de zondagswet, wanneer de genadetijd voor het Laodiceïsche adventisme sluit. Dat visioen was “overeenkomstig het visioen” dat Ezechiël “in de vlakte” zag. Het visioen dat hij in de vlakte zag, staat eerder vermeld, in hoofdstuk drie.

Toen stond ik op en ging uit naar de vlakte; en zie, daar stond de heerlijkheid des Heeren, gelijk de heerlijkheid die ik aan de rivier de Kebar had gezien; en ik viel op mijn aangezicht. Ezechiël 3:23.

Het visioen van de „vlakte”, dat het visioen was van het zesde jaar, de zesde maand en de vijfde dag, was het visioen dat Ezechiël eerder bij de rivier de Kebar had gezien.

En het geschiedde in het dertigste jaar, in de vierde maand, op de vijfde dag van de maand, toen ik te midden van de ballingen was aan de rivier de Kebar, dat de hemelen werden geopend en ik gezichten Gods zag. Ezechiël 1:1.

De „gezichten Gods” die Ezechiël „zag” bij de rivier Kebar, waren het gezicht van de vlakte, dat ook het gezicht was van Ezechiël hoofdstuk acht tot en met elf. Die gezichten werden gegeven in de context van Ezechiël die in het heiligdom keek, waar het „marah”-spiegelgezicht van hoofdstuk tien wordt vervuld. Ezechiël vertegenwoordigt hen die deelhebben aan het profetische licht dat uitstraalt vanuit het Allerheiligste, terwijl de Openbaring van Jezus Christus wordt voortgebracht vlak vóór het einde van de genadetijd.

Wanneer wij de Jubellijn van koning Josia identificeren, die met het Pascha begint en op 22 oktober eindigt, identificeren wij het symbool van de voorjaarsfeesten en de najaarsfeesten zoals uiteengezet in Leviticus drieëntwintig. Daar worden de voorjaars- en najaarsfeesten elk in tweeëntwintig verzen uiteengezet, evenals de bediening van Ezechiël tweeëntwintig jaar duurde. Door Ezechiël in het dertigste jaar van de Jubellijn te plaatsen, kan de geboorte van Ezechiël in overeenstemming worden gebracht met Josia’s opwekking. Indien hij dertig jaar oud was in het dertigste jaar van de Jubelcyclus, dan zou Ezechiël bij Josia’s reformatie geboren zijn.

Ezechiël is een symbool van hen die door het geloof het Allerheiligste binnengaan. Eenmaal daar zien zij de raderen in de raderen, die het complexe samenspel van menselijke interacties voorstellen. Evenals Johannes in Openbaring hoofdstuk tien vertegenwoordigt Ezechiël de Millerieten, maar nog directer de honderdvierenveertigduizend. Zijn parallelle tijdsprofetie van driehonderdeenennegentig jaar en vijftien dagen beeldt het laatste oordeel over het Laodiceïsche Adventisme uit met de verwoesting van Jeruzalem, en zij omvat het raadsel van achtendertig en veertig.

Het omvat de symboliek van vierhonderddertig jaar.

Het omvat de periode van vier jaar, weergegeven door 1333 tot 1337, 1449 tot 1453 en 1840 tot 1844.

In het volgende artikel zullen wij onze beschouwingen over dit allerbelangrijkste onderwerp beginnen.

„In de visioenen die aan Jesaja, aan Ezechiël en aan Johannes werden gegeven, zien wij hoe nauw de hemel verbonden is met de gebeurtenissen die op aarde plaatsvinden en hoe groot Gods zorg is voor hen die Hem trouw zijn.” Testimonies, deel 5, 753.

“Christus Zelf was de Heer van de tempel. Wanneer Hij die zou verlaten, zou zijn heerlijkheid wijken—die heerlijkheid die eens zichtbaar was in het heilige der heiligen boven het verzoendeksel, waar de hogepriester slechts eenmaal per jaar binnenging, op de grote verzoendag, met het bloed van het geslachte slachtoffer (een voorafbeelding van het bloed van de Zoon van God, vergoten voor de zonden van de wereld), en het op het altaar sprengde. Dit was de Sjechina, het zichtbare verblijf van Jehovah.

“Het was deze heerlijkheid die aan Jesaja werd geopenbaard, wanneer hij zegt: ‘In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ook ik de Heere, zittende op een hoge en verheven troon, en de zomen van Zijn kleed vulden de tempel’ [Jesaja 6:1–8 geciteerd].” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 4, 1139.

“Het visioen dat aan Jesaja werd gegeven, stelt de toestand van Gods volk in de laatste dagen voor. Hun is het voorrecht gegeven door het geloof het werk te aanschouwen dat in het hemelse heiligdom voortgaat. ‘En de tempel van God werd geopend in de hemel, en men zag in zijn tempel de ark van zijn testament.’ Terwijl zij door het geloof in het heilige der heiligen zien en het werk van Christus in het hemelse heiligdom aanschouwen, beseffen zij dat zij een volk van onreine lippen zijn,—een volk waarvan de lippen dikwijls ijdelheid hebben gesproken en waarvan de talenten niet zijn geheiligd en aangewend tot Gods eer. Terecht mogen zij wanhopen wanneer zij hun eigen zwakheid en onwaardigheid vergelijken met de reinheid en lieflijkheid van het heerlijke karakter van Christus. Maar indien zij, evenals Jesaja, de indruk willen ontvangen die de Heere bedoelt op het hart te maken, indien zij hun ziel voor God willen verootmoedigen, dan is er hoop voor hen. De boog der belofte is boven de troon, en het werk dat voor Jesaja werd gedaan, zal in hen worden verricht. God zal antwoorden op de smeekbeden die uit het verbrijzelde hart opklimmen.”

“Het doel van dit grote en plechtige werk van God is de schoven te verzamelen voor de hemelse schuur; want de aarde moet vervuld worden met de heerlijkheid des Heren. Laat dan niemand moedeloos worden wanneer hij de heersende goddeloosheid ziet en de taal hoort die van onreine lippen komt. Wanneer de machten der duisternis zich opstellen tegen het volk van God; wanneer Satan zijn strijdkrachten zal verzamelen voor het laatste grote conflict en zijn macht groot en bijna overweldigend schijnt te zijn, zal het heldere gezicht op de goddelijke heerlijkheid, op de troon hoog en verheven, overkoepeld door de boog der belofte, troost, zekerheid en vrede schenken.” Review and Herald, 22 december 1896.

„Aan de oevers van de rivier de Kebar aanschouwde Ezechiël een wervelwind die scheen uit het noorden te komen, ‘een grote wolk, en een vuur dat in zichzelf omkrullende was, en een glans was rondom haar, en uit haar midden als de kleur van barnsteen.’ Een aantal raderen, die elkaar doorkruisten, werden bewogen door vier levende wezens. Hoog boven dit alles ‘was de gelijkenis van een troon, als het aanzien van een saffiersteen; en op de gelijkenis van de troon was een gelijkenis als het aanzien van een mens daarboven erop.’ ‘En in de cherubs verscheen de vorm van eens menschen hand onder hun vleugels.’ Ezechiël 1:4, 26; 10:8. De raderen waren in hun ordening zo ingewikkeld dat zij op het eerste gezicht in verwarring schenen te zijn; maar zij bewogen zich in volmaakte harmonie. Hemelse wezens, ondersteund en geleid door de hand onder de vleugels van de cherubs, dreven deze raderen voort; boven hen, op de saffieren troon, was de Eeuwige; en rondom de troon was een regenboog, het zinnebeeld van goddelijke barmhartigheid.

“Zoals de ingewikkelde raderen onder de leiding stonden van de hand onder de vleugels van de cherubs, zo staat ook het ingewikkelde spel van menselijke gebeurtenissen onder goddelijke leiding. Te midden van de strijd en het rumoer der naties bestuurt Hij die boven de cherubs troont nog steeds de aangelegenheden der aarde.

„De geschiedenis van de volken die, het ene na het andere, hun hun toegewezen tijd en plaats hebben ingenomen en daarbij onbewust getuigenis hebben afgelegd van de waarheid waarvan zij zelf de betekenis niet kenden, spreekt tot ons. Aan ieder volk en aan ieder individu van heden heeft God een plaats toegewezen in Zijn grote plan. Vandaag worden mensen en volken gemeten met het paslood in de hand van Hem die geen vergissing maakt. Allen bepalen door hun eigen keuze hun bestemming, en God bestuurt dit alles ten uitvoer van Zijn voornemens.

“De geschiedenis die de grote IK BEN in Zijn woord heeft afgebakend, terwijl Hij schakel na schakel in de profetische keten aaneevoegt, van de eeuwigheid in het verleden tot de eeuwigheid in de toekomst, zegt ons waar wij ons heden bevinden in de voortgang der eeuwen, en wat in de komende tijd te verwachten is. Alles wat de profetie heeft voorzien als iets dat zou geschieden, tot op de tegenwoordige tijd, is op de bladzijden van de geschiedenis nagespeurd, en wij mogen verzekerd zijn dat al hetgeen nog moet komen, op zijn tijd vervuld zal worden.” Education, 178.